

200704171/1.

Datum uitspraak: 25 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 05/43956 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 9 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

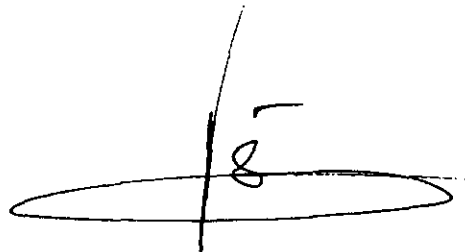
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

91-553.

Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/43956 (beroep)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 9 mei 2007

in de zaak van:

geboren op van Libanese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. J.A. Young, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Kobus, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 2 maart 2002 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 4 juni 2003 afgewezen, nadat op 19 februari 2003 een individueel ambtsbericht is uitgebracht door de minister van Buitenlandse Zaken (kenmerk DPV/AM-U020924.1779) (hierna: individueel ambtsbericht). Eiser heeft tegen het besluit op 1 juli 2003 beroep ingesteld. Bij brief van 25 februari 2004 heeft verweerder het besluit ingetrokken, waarna eiser het beroep op 4 maart 2004 heeft ingetrokken.
- 1.2 Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 31 augustus 2005 wederom afgewezen, nadat op 17 juni 2003 een aanvulling op het individueel ambtsbericht van 19 februari 2003 is uitgebracht (kenmerk DPV/AM-U020924.1779/2). Eiser heeft tegen het besluit op 27 september 2005 beroep ingesteld.
- 1.3 Op verzoek van de rechtbank heeft de minister van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken van voornoemde individuele ambtsberichten op 16 september 2003 aan de rechtbank gezonden en zich beroepen op artikel 8:29, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), omdat er naar zijn mening gewichtige redenen zijn die rechtvaardigen dat kennisneming van bepaalde gedeelten van de toegezonden documenten tot de rechtbank beperkt dient te blijven. Bij beslissing van 4 december 2003 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats, in andere samenstelling, de beperking van de kennisneming gerechtvaardigd geacht. Verweerder en de gemachtigde van eiser hebben medegedeeld dat zij toestemming verlenen om

zaaknummer: AWD 05/43956 (beroep)

2

uitspraak te doen op grondslag van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht.

- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 22 november 2006. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
- 1.5 Op 4 december 2006 heeft de rechtbank het onderzoek heropend in afwachting van door de rechtbank gevraagde informatie aan de minister van Buitenlandse Zaken. Deze informatie behelst inzage in de onderliggende stukken van de individuele ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken van 19 februari 2003 en 17 juni 2003. Deze stukken zijn hij brieven van 28 december 2006 en 27 februari 2007 aan de rechtbank gezonden.
- 1.6 Bij brief van 31 januari 2007 heeft de gemachtigde van eiser nadere stukken verstrekt. Bij brief van 30 maart 2007 heeft de gemachtigde van verweerder op voormelde stukken gereageerd. Het onderzoek is vervolgens, met toestemming van partijen, zonder het houden van een nadere zitting gesloten.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiser, van Libanese afkomst, heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser heeft vanaf 1995 in Saoedi-Arabië gewoond. Op 28 of 29 november 2001 was eiser met zijn toenmalige vriendin, (hierna: in Saoedi-Arabië in restaurant van Saoedische afkomst, was gehuwd met een andere, Saoedische, man. Op het moment dat zij in het restaurant waren, kwamen leden van een zelfstandige overheidsinstelling (belast met de handhaving van religieuze voorschriften) het restaurant binnen. Zij liepen rechtstreeks op eiser af en vroegen hem om legitimatie. Omdat eiser van Libanese afkomst is en afkomstig is uit Saoedi-Arabië, werden zij meegenomen naar het kantoor van deze instantie, alwaar eiser vijf dagen is vastgehouden. Eiser werd ondervraagd en ervan beschuldigd dat hij had misbruikt en ontucht met haar zou hebben gepleegd. Eiser werd hierbij geslagen. Iedere keer als eiser wilde gaan slapen werden hem vragen gesteld. Op het laatst heeft eiser toegegeven en heeft hij een verklaring ondertekend waarin stond dat hij gemeenschap met had gehad. Eiser is vervolgens naar het politiebureau gebracht, van waaruit hij naar de rechtbank is vervoerd. De rechtbank zou op 1 januari 2002 uitspraak doen. Een vriend van eiser heeft borg gestaan, waardoor eiser voor die tijd de gevangenis heeft kunnen verlaten. Zijn paspoort is bij de politie achtergebleven. Eiser is met behulp van de borgsteller op 13 januari 2002 naar Libanon, gevlogen, alwaar hij 29 dagen op verschillende plaatsen heeft verbleven. Eiser vreest voor vervolging van de zijde van de Libanese autoriteiten, omdat hij door hen zal worden uitgeleverd aan Saoedi-Arabië. Ook vreest hij voor vervolging van de zijde van de familie van
- 2.3 Verweerder heeft de aanvraag van eiser afgewezen omdat het relaas ongeloofwaardig wordt geacht. Verweerder heeft hierbij betrokken de omstandigheid dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd en een gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid.

zaaknummer: AWB 05/43956 (beroep)

3

- 2.4 Eiser heeft hiertegen in beroep aangevoerd dat het ontbreken van documenten niet toerekenbaar is. Voorts heeft eiser betwist dat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet (hierna: Vw) genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.7 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.8 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.
- 2.9 Niet in geschil is dat eiser bij zijn aanvraag geen documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft overgelegd. Verweerder heeft eiser het ontbreken van identiteits- en nationaliteitsdocumenten, alsmede documenten ter staving van zijn reisroute tegengeworpen, nu eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem toe te rekenen valt.
- 2.10 De verklaringen van eiser dat hij zijn identiteitsbewijs heeft achtergelaten omdat hij daarvan in het buitenland geen gebruik kon maken en dat hij geen specifieke reisinformatie heeft gegeven omdat hij in de war was, zijn onvoldoende voor de conclusie dat verweerder het ontbreken van identiteits- dan wel reisdocumenten niet toerekenbaar heeft kunnen achten. Verweerder heeft eiser derhalve de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw kunnen tegenwerpen.
- 2.11 Ten aanzien van de tegenwerping van verweerder in het voornemen dat eiser een gevaar voor de openbare orde dan wel nationale veiligheid vormt, stelt de rechtbank vast dat, hoewel het voornemen in het bestreden besluit is ingelast, het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw in het dictum niet is gehandhaafd. Derhalve gaat de rechtbank ervan uit dat eiser niet langer wordt tegengeworpen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde dan wel nationale veiligheid.
- 2.12 Blijkens het gestelde in C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc), zoals luidend ten tijde van het bestreden besluit, pleegt de minister het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als

zaaknummer: AWB 05/43956 (beroep)

4

vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw opgesomde omstandigheden, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker, voordoet. Indien aan dat laatste vereiste niet wordt voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.13 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij door de Libanese autoriteiten wordt gezocht. Opmerkelijk wordt geacht dat de veiligheidsdienst alleen de ouderlijke woning van eiser heeft bezocht, terwijl eiser heeft verklaard dat hij nog twee andere woningen heeft waar hij in die periode heeft verbleven. Voorts wordt het bevreemdend geacht dat eiser in een hotel heeft verbleven en op normale wijze aan het openbare leven deel heeft genomen in de periode dat hij werd gezocht. Tot slot blijkt uit het individueel ambtsbericht dat eiser niet door de Libanese autoriteiten wordt gezocht. Verder blijkt uit het individueel ambtsbericht dat eiser op 9 november 2001 een visum heeft aangevraagd voor Frankrijk. Dit komt niet overeen met hetgeen eiser heeft verklaard. Tot slot heeft eiser zijn vrees voor de familie van evenmin aannemelijk gemaakt.
- 2.14 De rechtbank stelt vast dat eiser tijdens het eerste gehoor heeft verklaard dat hij samen met ... van 13 tot 16 januari 2002 in zijn eigen woning in ... heeft verbleven, dat hij van 16 tot 24 januari 2002 in zijn eigen woning in ... heeft verbleven en dat hij van 24 tot 27 januari 2002 in het ... in ... heeft verbleven. Tot slot heeft eiser van 27 januari tot 13 februari 2002 in ... verbleven, alvorens hij op 14 februari 2002 vanuit ... naar Nederland is vertrokken.
- 2.15 Verweerder heeft niet betwist dat eiser op het adres van zijn ouderlijke woning is gezocht door leden van de veiligheidsdienst. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat de registers in Libanon niet te vergelijken zijn met de registers in Nederland, zodat het mogelijk is dat de autoriteiten niet op de hoogte waren van het feit dat eiser meerdere woningen in zijn bezit had. Gelet op de verklaring van eiser tijdens het eerste gehoor, zoals weergegeven onder rechtsoverweging 2.14 en waaruit blijkt dat hij niet lang in dezelfde plaats heeft verbleven, is de rechtbank van oordeel dat verweerder het niet zonder nadere motivering bevreemdend heeft kunnen achten dat eiser in zijn andere woningen heeft kunnen verblijven zonder dat de veiligheidsdienst daarvan op de hoogte is geraakt. Hierbij neemt de rechtbank mede in aanmerking de verklaring van eiser dat zijn ouders evenmin op de hoogte waren van zijn verblijfplaats, dat hij alleen officieel op het adres van zijn ouders stond geregistreerd. Tot slot acht de rechtbank het niet op voorhand onaannemelijk dat de registers in Libanon anders (zouden kunnen) zijn ingericht dan in Nederland. Derhalve ontbeert het bestreden besluit op dit punt en deugdelijke motivering.
- 2.16 Vastgesteld wordt dat eiser tijdens het nadere gehoor - voor zover hier van belang - het volgende heeft verklaard: *"Ja, ik had mijn eigen geld. Ik ging gewoon naar het restaurant. Ik ging ook met de auto naar de winkel en daar haalde ik eten."* De rechtbank is van oordeel dat verweerder op basis van deze verklaring van eiser niet zonder nadere motivering heeft kunnen oordelen dat eiser op normale wijze aan het openbare leven heeft deelgenomen in de periode dat hij verklaard heeft dat hij werd

zaaknummer: AWB 05/43956 (beroep)

5

gezocht. Hiertoe overweegt de rechtbank dat de vraag in het nader gehoor, waarop eiser het hierboven weergegeven antwoord heeft gegeven, betrekking had op de periode dat hij in Beiroet verbleef terwijl hij - gelet op zijn verklaringen zoals weergegeven onder rechtsoverweging 2.14 - heeft verklaard dat hij in de periode dat hij gezocht werd, op andere plaatsen in Libanon heeft verbleven.

- 2.17 Vastgesteld wordt voorts dat uit het individueel ambtsbericht blijkt dat eiser op 9 november 2001 bij het Franse Consulaat-Generaal in Beiroet een visum heeft aangevraagd en dat uit de daarbij overgelegde werkgeversverklaring blijkt dat eiser als stylist werkzaam was bij een modellenbureau. Verweerder acht dit in tegenspraak met de verklaring van eiser dat hij van 1995 tot 22 november 2001 een eigen restaurant had, waarin hij werkzaam was.
- 2.18 Hoewel aan verweerder kan worden toegegeven dat uit het individueel ambtsbericht blijkt dat eiser op 9 november 2001 in Beiroet een visum heeft aangevraagd, overweegt de rechtbank dat uit de verklaringen van eiser - zoals weergegeven onder rechtsoverweging 2.14 - blijkt dat hij op 9 november 2001 niet in Libanon verbleef, maar in Saoedi-Arabië. Nu de gemachtigde van verweerder ter zitting desgevraagd heeft verklaard dat de door eiser gestelde gebeurtenissen in Saoedi-Arabië niet worden betwist, acht de rechtbank de stelling van verweerder dat eiser op 9 november 2001 een visum zou hebben aangevraagd tegenstrijdig met de verklaring van verweerder dat geloof wordt gehecht aan het verblijf van eiser in Saoedi-Arabië tot 13 januari 2002. Verweerder heeft zich derhalve niet zonder nadere motivering op deze informatie uit het individueel ambtsbericht kunnen baseren. Het bestreden besluit ontbeert derhalve op dit punt eveneens een deugdelijke motivering.
- 2.19 Hoewel het bestreden besluit op de drie hiervoor besproken punten een deugdelijke motivering ontbeert, is de rechtbank evenwel van oordeel dat het bestreden besluit in rechte stand kan houden. Hiertoe wordt het navolgende overwogen.
- 2.20 Een individueel ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient dit ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.21 Verweerder heeft, gelet op de inhoud van het individueel ambtsbericht het standpunt kunnen innemen dat niet aannemelijk gemaakt is dat eiser door de Libanese autoriteiten wordt gezocht, nu dit door eiser niet is betwist anders dan de enkele stelling dat hij wel te vreezen heeft voor de Libanese autoriteiten omdat leden van de Libanese geheime dienst op het adres van zijn ouders steeds naar hem en een vrouw uit Saoedi-Arabië vroegen. Deze stelling is een onvoldoende concreet aanknopingspunt voor de conclusie dat getwijfeld dient te worden aan de juistheid van het individueel ambtsbericht. Hoewel aan eiser kan worden toegegeven dat uit de door hem in beroep overgelegde stukken zou kunnen worden opgemaakt dat Libanon gebonden zou zijn aan het Verdrag van de Arabische Liga, kan dit niet tot een ander oordeel leiden, gelet op het feit dat niet aannemelijk is gemaakt dat eiser wordt gezocht door de Libanese autoriteiten.

zaaknummer: AWB 05/43956 (beroep)

6

2.22 Verweerder heeft zich tot slot op het standpunt gesteld dat eiser zijn vrees voor de familie van niet nader heeft geconcretiseerd en heeft gebaseerd op eigen speculatieve vermoedens vanwege niet nader gedetailleerde telefoongesprekken. Vastgesteld wordt dat eiser in dit kader in het nader gchoor heeft verklaard dat *"iedere keer ging mijn GSM over. Zij zeiden dan dat zij wilden komen bij mij en zij vroegen mijn adres. Na het telefoongesprek voelde ik nattigheid. Ik brak het gesprek af. Het adres waar ik stond ingeschreven, was het adres van mijn ouders. Ik weet dus niet wie die mensen waren, maar het waren zeker Saoediërs."* Gelet op voorgaande verklaring en, bij gebreke van andere concrete aanwijzingen dat eiser door de familie van gezocht wordt, is de rechtbank van oordeel dat verweerder eiser eveneens in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen dat hij de vrees voor de familie van niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.23 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.24 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greuw, rechter, en op 9 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

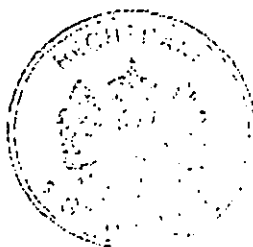
afschrift verzonden op

Coll:

21 MEI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Afschrift afgegeven op 21 mei 2007
aan de griffier van de Raad van State, 's-Gravenhage

Mr Joan A. Younger Advocate

J

WG Plein 250
tel. 020 60701681054 SE Amsterdam
fax. 020 6892616

Scheidingsbemiddelaar

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE
per fax 070-3651300 en per post (originelen)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
363g B	18 JUN 2007
ZAAKNR. 300704171-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 18 juni 2007

APPELSCHRIFT

Betreft: / IND asiel Zevenaar 3AC
 Ons kenmerk: 00700043 JY/jy
 Uw kenmerk:

Inzake :
 verblijvende te : AZC Musselkanaal, De Brink 7, 9581 TR Musselkanaal
 Geboortedatum :
 Land van herkomst : Libanon
 INDnr. : 0203.02.2005

Geeft te kennen,

appellant is bovengenoemde cliënt, te dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam, WG Plein 250, 1054 SE op het kantoor van Mr Joan A. Younger advocaat en procureur te Amsterdam die door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep met het recht van substitutie;

Een machtiging dienaangaande treft u bijgevoegd aan (produktie 1).

dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage, zittingsplaats Haarlem, (produktie 2), gedateerd 9 mei 2007, en verzonden op 21 mei 2007 waarbij het beroep ongegrond is verklaard

Dit appelschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1.

Ten onrechte heeft de Rb in R.o. 2.21. geoordeeld dat verweerder gelet op de inhoud van het individueel ambtsbericht het standpunt heeft kunnen innemen dat niet aannemelijk gemaakt is dat eiser wordt gezocht door de Libanese autoriteiten.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgeteerd.

Toelichting:

De rechtbank heeft in R.o 2.15 vastgesteld dat verweerder niet heeft betwist dat eiser op het adres van zijn ouderlijke woning is gezocht door leden van de Libanese veiligheidsdienst.

De rechtbank heeft verder in r.o. 2.21 overwogen dat verweerder het standpunt heeft kunnen innemen dat niet aannemelijk is gemaakt dat eiser door de Libanese autoriteiten wordt gezocht, nu dit door eiser niet is betwist anders dan [lees: door] de enkele stelling dat hij wel te vrezen heeft voor de Libanese autoriteiten omdat leden van de Libanese geheime dienst op het adres van zijn ouders steeds naar hem en een vrouw uit S.A. vroegen.

Niet valt echter in te zien hoe de Libanese geheime dienst niet gelijk gesteld zou moeten worden met de Libanese autoriteiten en aangezien verweerder niet heeft betwist dat eiser door deze overheidsdienst werd gezocht, is deze overweging van de Rechtbank innerlijk tegenstrijdig en heeft de rechtbank bovendien de grondslag van het geschil verlaten, althans heeft de Rechtbank dit onderdeel niet naar behoren gemotiveerd.

Bovendien heeft de rechtbank ten onrechte geconcludeerd dat dit niet een voldoende concreet aanknopingspunt is voor de conclusie dat getwijfeld dient te worden aan de juistheid van het individueel ambtsbericht.

Grief 2.

Ten onrechte heeft de Rechtbank zonder nadere motivering de stelling van eiser gepasseerd dat het individuele ambtsbericht onjuist is op het punt waar daarin is gesteld dat Libanon niet gebonden is aan het Verdrag van de Arabische Liga.

Toelichting:

Eiser heeft het feit dat Libanon wel degelijk gebonden is aan het Verdrag van de Arabische Liga, aannemelijk gemaakt o.a. door in beroep overgelegde stukken ter onderbouwing van een *feit van algemene bekendheid, namelijk dat Libanon een van de oprichters is geweest van de Arabische Liga en derhalve gebonden mag worden geacht aan het Verdrag dienaangaande.* (prod.3)

Aangezien dit punt door verweerder niet, althans niet gemotiveerd is betwist en verweerder bovendien dit punt niet heeft kunnen betwisten, aangezien het een rechtsfeit betreft, heeft de Rechtbank ten onrechte niet de conclusie getrokken dat het ambtsbericht op dit punt onjuist is en dat verweerder zich derhalve niet op het ambtsbericht heeft mogen baseren.

Grief 3.

Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat het gegeven dat Libanon gebonden zou zijn aan het Verdrag van de Arabische Liga niet tot een ander oordeel kan leiden, aangezien niet aannemelijk is gemaakt dat eiser wordt gezocht door de Libanese autoriteiten.

Toelichting:

Elser heeft gesteld dat hij in Saoedi-Arabie strafrechtelijk vervolgd werd door de autoriteiten wegens zijn relatie met een gehuwde Saoedische vrouw en dat de Libanese autoriteiten gebonden zijn aan het Verdrag van de Arabische Liga en uit dien hoofde medewerking zullen (dienen te) verlenen aan een gevraagde uitlevering aan Saoedi-Arabie. Daarbij is bovendien in de onderliggende stukken van het ambtsbericht aangegeven dat gevallen bekend zijn van 'de facto' uitlevering dan wel overlevering, door samenwerking van de Libanese autoriteiten met de autoriteiten van andere Arabische landen, zonder dat sprake hoeft te zijn van een formeel verzoek tot uitlevering. (prod.4)

Door verweerder is niet betwist dat eiser is gezocht door de Libanese veiligheidsdienst autoriteiten en evenmin heeft verweerder de gebeurtenissen in Saoedi-Arabië in twijfel getrokken; de desbetreffende overweging van de Rb. is derhalve onbegrijpelijk en innerlijk tegenstrijdig, althans niet naar behoren gemotiveerd.

Grief 4.

Ten onrechte heeft de Rechtbank niet nader onderzocht waaruit de door eiser gevreesde vervolging door de Saoedische autoriteiten bestaat.

Toelichting:

Eiser vreest in Saoedi-Arabie te worden vervolgd en bestraft wegens zijn buitenechtelijke relatie met een gehuwde Saoedische vrouw. Hij is bij verstek tot de doodstraf veroordeeld.

De vrouw is inmiddels in Nederland toegelaten als vluchteling op de voet van artikel 29 lid 1 onder b. Vw. (prod. 5) Zij heeft inmiddels een andere relatie.

Eiser heeft aangegeven dat hij na zijn arrestatie door de Saoedische autoriteiten is gedetineerd en mishandeld en dat hij op borgtocht is vrijgelaten in afwachting van de behandeling van de strafzaak tegen hem. Eiser mocht het land niet verlaten en zijn Libanese paspoort is door de Saoedische autoriteiten ingenomen.

Eiser heeft zich vervolgens op onwettige en illegale wijze onttrokken aan zijn vervolging door het land te verlaten met achterlating van zijn nationale Libanese reisdocument in handen van de Saoedische autoriteiten.

Eiser is vervolgd wegens zijn - uit zijn gedrag blijkende - afwijkende politieke c.q. religieuze opvattingen en wegens vermeende ontucht met een gehuwde Saoudische vrouw.

Eiser heeft bij zijn vervolging geen rechten gehad conform de zogenaamde 'minimum rules', dat wil zeggen hij is incommunicado gedetineerd, heeft geen recht gehad op rechtsbijstand, en heeft zich derhalve niet naar behoren kunnen verweren tegen de aanklacht.

***Eiser is bij verstek tot de doodstraf veroordeeld in Saoedi- Arabië.
Eiser loopt derhalve een reëel risico op een bejegening in strijd met artikel 3 EVRM jo. artikel 3 Anti-Folterverdrag.***

Grief 5.

Ten onrechte heeft de Rechtbank niet nader onderzocht hoe de samenwerking tussen Libanon en Saoedi-Arabië kan leiden tot een refoulement in strijd met artikel 33 Vluchtelingenverdrag.

Toelichting:

Eiser heeft aangegeven en is daarin ondersteund door de vrouw die daarover onafhankelijk van hem heeft verklaard, dat de Saoudische autoriteiten contact hebben gemaakt met de Libanese autoriteiten, reden waarom de Libanese Veiligheidsdienst hem en de vrouw hebben gezocht ten huize van zijn ouders in Beirut. (prod.6)

Uit de onderliggende stukken van het ambtsbericht wordt duidelijk dat de Saoudische autoriteiten en de Libanese autoriteiten niet normaliter de procedure van een formeel uitleveringsverzoek volgen, maar dat een informele vorm van samenwerking bestaat die ertoe leidt dat een door de autoriteiten van een ander Arabisch land gezochte persoon, op informele wijze wordt overgedragen door de autoriteiten van Libanon. Er zou volgens de vertrouwenspersoon sprake zijn van beslissingen per decreet. Aan de over te dragen persoon worden op die wijze alle rechten onthouden die normaliter aan een formeel uit te leveren persoon dienen te worden gegeven, ingevolge vigerende Uitleveringsverdragen.

De rechtbank heeft zich uitsluitend bezig gehouden met de vraag of eiser formeel 'gezocht' wordt door de Libanese autoriteiten, zonder zich te verdiepen in de vraag of 'de facto' overlevering aan de Saoudische autoriteiten tot de reële risico's behoort die eiser loopt bij een uitzetting naar Libanon. Hierdoor heeft de Rechtbank niet naar behoren onderzocht welke risico's eiser loopt en heeft ten onrechte het besluit van verweerder in stand gelaten.

Grief 6.

Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat verweerder aan eiser in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen dat hij de vrees voor vervolging van de kant van de familie van de vrouw niet aannemelijk heeft gemaakt.

Toelichting:

Eiser heeft aangegeven dat de vrouw in Nederland wegens de gebeurtenissen in Saoedi-Arabië toelating heeft gekregen op de voet van artikel 29 aanhef, lid 1 onder b. Vw. (bijlage)

Een belangrijke component in de bejegening die de vrouw vreesde bestond uit de vervolging van de kant van de manlijke leden van haar familie en die van haar echtgenoot.

Deze familieleden hebben de vrouw en eiser tot in Libanon achtervolgd en hebben de Libanese Veiligheidsdienst in actie weten te krijgen.

Ook in Nederland zijn eiser en de vrouw door deze familieleden achtervolgd, doordat zij een aantal keren telefonisch contact met eiser hebben opgenomen en hebben getracht erachter te komen waar hij zich bevond.

Onder deze omstandigheden had de rechtbank niet zonder nadere motivering tot deze conclusie kunnen komen.

Grief 7.

Ten onrechte heeft de Rechtbank het besluit van verweerder in stand gelaten, ondanks de vaststelling dat deze op beslissende punten onjuist is.

Toelichting:

De Rechtbank heeft in R.o. 2.15 overwogen dat verweerder niet zonder nadere motivering bevreemdend heeft kunnen achten dat eiser in zijn andere woningen heeft kunnen verblijven zonder dat de veiligheidsdienst daarvan op de hoogte is geraakt. Eiser had daarvoor o.a. aangegeven dat hij officieel in de woning van zijn ouders woonde en dat de andere woningen niet op zijn naam stonden. Bovendien heeft hij aangegeven dat de registers in Libanon niet op de zelfde wijze zijn ingericht als in Nederland, dat wil zeggen dat niet na te gaan is, welke onroerende goederen een persoon in eigendom heeft, zoals in Nederland uit gegevens van de Belastingdienst is na te gaan.

Tenzij men weet welke onroerend goed het betreft, waarna de eigenaar kan worden gevonden, is niet in de registers die ten dienste staan van de overheidsautoriteiten van een persoon te traceren in welke woningen hij nog meer zou kunnen verblijven.

De stelling van verweerder dat eiser aan het normale openbare leven zou hebben deelgenomen, in de periode dat hij stelde in Libanon te zijn ondergedoken, is eveneens door de Rechtbank terzijde gesteld als zijnde niet naar behoren nader gemotiveerd.

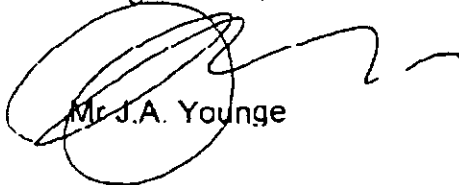
Eiser heeft uiteengezet dat hij op diverse andere, niet bij de overheid in verband met hem gebrachte, plaatsen heeft verbleven.

De Rechtbank heeft vastgesteld dat de stelling in het ambtsbericht dat eiser in Beirout op 9 november 2001 een visum heeft aangevraagd, niet kan worden gevolgd aangezien eiser heeft verklaard dat hij tot 13 januari 2002 in Saoudi- Arabië verbleef, een stelling die door verweerder is aanvaard, zodat de bestreden beschikking ook op dit belangrijke punt een deugdelijke motivering ontbeerde.

Bovendien had de Rechtbank nadat zij op een aantal punten vastgesteld heeft dat het ambtsbericht niet juist was, niet zonder nadere motivering kunnen overwegen dat niet voldoende concrete aanknopingspunten bestonden voor de conclusie dat getwijfeld dient te worden aan de juistheid van het individueel ambtsbericht. Ook om die reden had de Rechtbank niet zonder nadere motivering de bestreden beslissing die daarop gebaseerd is, in stand mogen laten.

Redenen waarom appellant u verzoekt de bestreden uitspraak te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr J.A. Young

produkties:

1. machtiging HB
2. uitspraak Rechtbank
3. Verdrag Arabische Liga
4. onderliggende stukken Ambtsbericht
5. beschikking vrouw
6. nader gehoor, correcties vrouw